

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 7/19 Iuliu

„Eu nu ți fac imputare pentru că nu ai putut face ca ceea ce este cu neputință să fie putincios; nu pot pricepe însă, cum de ți a trebuit dăte patru ani, pentru ca să bui convingi, că trebuie să faci „cesiumi Ungariei,” ăicea cancelariul bar. Beust cătră fostul ministru de stat, cav. de Schmerling, în tómnă anulului 1867.

Și în adevăr cavalerul de Schmerling în decursul anului 1864 s'a convins, că nici la magiari, nici la slavi, abstrăgînd dela puținele excepțiuni, nu pôte străbate cu patenta din Februaru 1861. Ministrul de stat Schmerling a putut să aibă cele mai bune intențiuni, erau însă prea multe și puternice elemente în contra sa și ingiurul seu n'a știut căștiga și n'avea, cătră sfârșitul guvernării sale, de cât partida militară cu a carei ajutoriu își amărea dăilele ca să țină în frâu Venetia, Galiția, Croația și Ungaria. Partida militară, însă nu era până în sfârșit sigură, pentru legăturile ei cu feudalii și ultramontanii. Mai avea cav. de Schmerling la dispozițiunea sa armata birocratică, recrutată, în cea mai mare parte, din rămășițele absolutismului lui Bach. Acésta neputîndu-se împretini cu idea adevăratului constituționalism se silea în tóte părțile a face dintrînsa o aparență înșelătoare, reducînd treptat libertățile factorilor constituționali și centralisînd tótă puterea administrativă și juridică la Viena.

Dilele din urmă ale dietei transilvane, când bar. Reichenslein a început și în sinul acesteia a lucra în direcțiunea acésta și a înturna legi așternute spre sancțiunare, fără motive suficiente, spre a se desbata de nou, după placul seu, sînt destulă dovadă, că vrea să facă din dietă o corporațiune, care să voteze numai ceea ce era plăcut guvernului.

Împregiurarea acésta și clătinarea lui Schmerling înaintea clericali-

lor îl fac imposibil în sus și îl fac imposibil în jos.

Așa dară în împregiurări de aceste nu e mirare dacă în monarhia noastră, o sistemă ca cea inaugurată la 1861 era osândită de sôrte la cădere.

În desperarea lui, Schmerling se apropie de inimicii lui cei mai neimpăcați. El pune pe Belcredi locțiitoriu în Bohemia. În cabinetul seu avea pe Moritz Eszterházy, un aristocrat din tâlpi până în crescut, crescut în ultramontanismul cel mai încarnat al iesușilor.

Nu putem să ne oprim la fazele speciale, cari cu deosebire se urmară repede dela visita ce o făcu la Viena contele Bismarck în suita regelui Wilhelm (August 1864) încóce. Aristocrația cea mai înaltă se bucură din și în și de mai multă și mai bună primire în cercurile curței. Trebuie însă să amintim de acel moment pregătît în Ungaria de mainainte prin broșuri, prin o scriere a lui Deák despre dreptul public al Ungariei și în fine prin renumita programă publicată în „Pesti Naplo”, după care s'a găsit, că sînt o mulțime de afaceri comune a le jumetăților monarhiei, care să se rezolveze, nu în parlament, ci în delegațiuni emise din parlamentele jumetăților imperiale. Aici trebuie să notăm mai întâiu, că pe terenul acestei programe conservativii vechi ai Ungariei au dat mâna cu următorii lui Deák. Unei partide așa impunătoare a succes a delătura și cea din urmă îndoială a imperatului, ce o avea față cu Ungaria. Venind imperatul la espozițiunea agricolă din Pesta (dela 6—9 Iuniu 1865) magnații l'au primit cu o splendor și masele cu un entusiasm neobicinuit. În respunsul seu, dat la bineventarea din partea cardinalului-primat Sczitowsky, imperatul a accentuat că este „hotărit, după cât numai se va puté, a satisfăce dorințele popórelor Ungariei.

Aceste cuvînte au fost signalul căderii lui Schmerling și a sistemului seu. N'au trecut mult și cancelarii

Ungariei și Transilvaniei se retrag și mai târziu ministeriul și încă într'o formă neplăcută pentru ministri.

Crisa ministerială a durat mai multe săptămâni.

Pe atunci scrise corespondentul acestui ăiaru din Pesta următoarele:

„Sum convins, că pe când aceste orduri vor vedea lumina în „Telegraf”, până atunci onor. cetitori vor și fi înscințați prin depeșe telegrafice despre evenemintele cele mari, ce s'au întemplat eri și astădi în Viena.

„Ministeriul Dlui Schmerling a cădüt, și cu el dimpreună a încetat tragănarea de patru ani, în deslegarea cestiunei ungare. În locul Cancelariului de curte a Contelui Zichy a venit domnul de Majlat, fostul tavernic regiu în 1861, un bărbat din partida ultractivă în cauzele magiare; după demisiunarea Contelui Nádasdy, Cancelariul Transilvaniei, acest post rămâne vacant până mai târziu sau dóră pentru totdeauna (? Red.) deórece scopul guvernului ar fi unirea acestei cancelarie cu cancelaria Ungariei ca tocmai și a Croației.

„Eată deocamdată rezultatul grandios, cel produse căletoaria Majestății Sale la Buda-Pesta.

„Pe lângă aceste împregiurări nu am uitat să scriu despre chemarea dietei Ungariei; ea se va conchiâma de sigur în dăile prime ale lunei venitoare Octobre, și actual conchiâmărei s'a și substernut Majestății Sale spre incuviințare și subscriere.

„Pe aicea sîntem ocupați în tot minutul cu combinațiuni de tot felu asupra acestor strămutări grândiose în ministeriu. Din aceste strămutări putem vedé apriat, că influința Magiariilor în Viena astădi e mai mare decât fu de 15 ani, cãoi pe când în 1860 și 1861 nimenea nu cuteza a visa despre ministeriul Ungariei în înțelesul legilor din 1848, și guvernul Majestății Sale nici că voia să audă despre uniunea Transilvaniei cu Ungaria, astădi, cel puțin pe semne, se vede im-

plinită de jumătate dorința Magiariilor; sau ce va să însemneze demisiunarea Cancelariului Transilvaniei, și încopciarea sau fusiunea celor trei Cancelarie de curte dacă nu apropiere cătră uniunea mult dorită de Magiari.

„Fie ori și cum, însemnătatea grândioasă a crisei ministeriale nu se pôte nega de feliu, urmările ei le vom vedé mai târziu în tótă valórea lor. Atăta însă putem afirma, că împăcarea de mult dorită între guvernul Austriei și între Ungaria va fi cu mult mai ușoră, decât în 1861, și că patenta din 26 Febr. 1861, carea afla atăta antipatie la opusețiunea magiară, astădi abia va mai fi măr de cértă, sau dacă va și veni pe tapet, de sigur va fi imbrăcată în altă formă, de carea nu se vor instrăina așa tare nici Magiarii.”

Cele prevădute de cor. din Pesta s'au împlinit încă cu vérf, cu excepțiunea, că pentru postul de cancelariu al Transilvaniei vedem în pleiada guvernului ~~Palffy, Larisch și Comers,~~ pe contele Haller de Hallerkeó.

Cu ivirea lui Belcredi la guvern se ivesce o trăgănare constituțională cu mult mai nehotărită decât cea de sub Schmerling. Tot ce este hotărit din timpul cel scurt al acestei faze, este sistarea constituțiunei de mai nainte cu veleitățile nebulóse despre împărțirea monarhiei în „individualități istorico-politice.”

Ba nu, Transilvania este, până una altă dăruită cu o dietă, care sta cu un picior pe terenul antemarțial și cu altul pe chaosul „sistărei” (octroiarea), dară cu tendența ~~de a se~~ cătră terenul anului 1848, croit de dietele din ~~1848~~ Cini.

Ce îndoială mai puté fi, că ceea ce a fost mai nainte, numai era. Și nu era, pentru că, ca să numim una dintr'o sută de cauze, în Ungaria aristocrația, carea colaborase la diploma din 20 Octobre 1860, din carea s'a născut patenta din 1861, părăsise diploma și cu ea și cea de pe urmă, urmă de teren creat în 1860.

Și dacă mai puté fi, cu tóte aceste, vre-o îndoială, din causă simplă,

FOIȚA.

Misia mea la Londra.

Mareșalul Pelissier. — Lordul Malmersbury 1859.

(Estract din istoria misiilor mele politice). *)
(Urmare).

Lordul Malmersbury începü a zîmbi, și-mi făcü semn să urmez, dând o mare atenție la cuvintele mele.

— Într'adevăr, Mylord, urmaiu după o scurtă pauză, este o cucerire la care aspirăm cu o vederată ambiție, mai cu samă de la anul fómetei Irlandei; singura cucerire despre care negreșit Musurii din Constantinopol și din Londra nu au pomenit în raporturile lor; vreau să ăic cucerirea bogățiilor noastre teritoriale, cucerirea deplinei libertăți de a desvolta lucrul pămîntului nostru, cu gând de a schimba productele agricole ale țerei românesci pe acele ale manufacturii en-

gleze. La 1847, când fómetea Irlandei a fost ușurată prin ajutorul grânelor din Principate, parlamentul a resunat de un mare adevăr; s'au ăis atunci că principatele Dunării sînt magaziiile de abondență ale Engliterii! Noi voim a consacra acest adevăr și a profita de rodul pămîntului nostru spre a introduce la noi, prin canalul schimbului comercial, confortul civilizației reprezentat de productele minunate ale industriei engleze. Dacă o asemenea ambiție, dacă un asemenea dor de cuceriri sînt simptome revoluționare, apoi, merităm în adevăra a perde simpatiile și protecția guvernului Grațiosei Sale Majestăți.

Lordul Malmersbury avü bună-tatea a respunde că încât Românii se vor ocupa de îmbunătățirile diu lăuntru și de desvoltarea comerciului lor, Englitera le va conserva stima ce merită ómenii practici; însă adaogi lordul:

„Cum se face că un popor insufiat de idei sănătóse, sau alunecat a uita respectul cuvenit unui act oficial european, al Convenției, alegînd un

singur Domn pentru ambele Principate?

— Mylord, respunsei, actul alegerii săvîrșite de Români este din contră cel mai mare semn de respect a lor cătră Convenție și cătră înaltele puteri ce au subscris-o.

„Cum asta? întrebă ministrul zîmbind.

— Dați-mi voe să mă esplic. Acea Convenție pôte fi sau avantajóasă sau neavantajóasă intereselor Principatelor; prin urmare Românii sînt în dreptul lor sau de a o aplica în țera sau de a nu o aplica, și în cazul din urmă Europa generóasă i-ar lăsa în voea lor, căci în epoca de astă-đi legile nu se mai impun cu sila popórelor. Pân' a nu li se da noua Convenție Româniilor aveau Reglementul organic; ei puteau dar alege între aceste două șarte, și găsind lucrarea Conferințelor de la Paris neaplicabilă, să o las deoparte și să urmeze a se guverna după regimul trecut. Dacă am fi urmat astfel, atunci negreșit că am fi probat o lip-tunci flagrantă de respect cătră marile Puteri ce au binevoit a se ocupa de

sórta noastră; însă ce am făcut noi? Plini de recunoștință cătră Ele, am primit convenția cu entusiasm și am voit să o aplicăm în consciință, mai cu samă că ea părea a cuprinde elemente de realizarea dorințelor noastre, a Unirii. Ei bine, Mylord, ve mărturisesc că de la cele întăi pasuri pe calea regimului nou, am înțeles, cu tótă simplitatea noastră de țerani ai Dunării, că am intrat nu pe un drum neted ci în sinul unui labirint îngrozitoriu, un labirint din care desfid pe ómenii de stat cei mai practici ai Engliterii și ai Franței de a putea eși. Și în adevăr, Mylord, ce garanție de bună orânduélă și de progres înfățișeză un regim guvernamental, în care dominéază influențele contrare a cinci puteri independente una de alta: doi Domni, două Camere, și o Comisie centrală! Cum se va acorda pășirea Principatelor cătră Unire, cu voințele, cu interesele de dinastie a doi Prinți, cu spiritele de partid, cu luptele parlamentare a două Camere, și cu rolul de legislator, cu dreptul nelămurit de control al Comisiei centrale?

*) Din „Convorbiri Literare.”

că toate mărunturile câte le a produs situațiunea cea nouă erau pe atunci necunoscute de publicul nostru, călătoria Metropolitului Șaguna la Viena, între 18 și 25 August 1865, a fost în stare să aducă lumină și pentru Românii din Transilvania în întunecul schimbărilor politice de pe atunci.

Atitudinea Românilor dela dieta din Cluj a fost o urmare a cunoștinței acestor antecedente și un pas corespunzător situațiunii celei nouă.

Nu scim ce să șicem, fost'a o norocire ori nenorocire, că cestiunile esterne din Schleswig-Holstein și Venetia începură a întuneca orizontul cu noiri resboinici, cari au explodat în luna lui Iunie a anului următoriu printre negurile dela Chlum și Königgrätz-Sadova, și pe culmele de la Custozza.

Purtarea ministrului de externe și legăturile guvernului acestuia cu ultramontanii legitimiști înstrăinaseră totă lumea dela Austria. De unde a urmat, că, cu toate că în Italia armata austriacă a eșit învingătoare, a trebuit să cedeze Venetia Italiei prin mediul Franciei.

După furtuna resboiului ministeriul „sistărei”, sau acelor „trei conți”, era ca și bătut. Raportul statului major a arătat foarte clar, că vina desastrelor este numai a ministeriului, care a mână monarhia într'o luptă în impregiurările cele mai critice pentru dânsa, pregătite, se înțelege, de ministeriu.

Ungaria găsește acum ocaziunea bine venită pentru eluptarea dorințelor sale. La 17 Iuliu scria Deák în „Dorintele Ungariei” pretind „o îndestulare grabnică; existența cea periculoasă a monarhiei nu suferă amânare. O parte însemnată este cuprinsă de învasiunea armatelor inimice, numai Ungaria mai este liberă. Ungaria este mōrtă. Cu Ungaria se pōte face totul sau cel puțin se pōte face mult. Ungaria însă nu pōte face nimica, pentru că i sânt mâinile legate. Ce ar pute deslega mâinile Ungariei și iar putē insufla puțină viață ar fi guvernul parlamentariu...”

Belcredi era departe de a da ascultare dorințelor magiare. El vrea un federalism, prin care Transilvania era jertfită Ungariei și Bucovina Ga-

lucurile însă au luat altă față de la 17 Nov. 1866 încōce. Dieta Ungariei, tot așa jurnalistica acesteia, spu-ne pe față, că revisiunea legilor din 1848 nu se pōte face decât într'un parlament cu ministeriu responsabil. În 21 Decembre Beust merge la Pesta. Din călătoria acēsta se desvoltă lucrurile așa de grabnic și decideriu, în cât Ungaria în Martiu 1867 a fost desfăcută de cătră cealaltă mo-

narchia și au căpētat ministeriul seu responsabil.

Întrebăm acum, cum putea și cum mai pōte și astăzi fi cineva așa de naiv să credă în reîntōrcerea unor lucruri, cari sau terminat și cari sau înlocuit de două ori prin altele?

Numai un lucru se putē mântui, drepturile acuirate de Români în dieta dela 1863—4.

Pentru puțința acēsta militēză însuși rescriptele prea înalte, prin care s'au convocat dieta din Cluj și dieta de încoronare. Se înțelege de sine, că pentru mântuirea lor trebuia luptat.

Începutul ce l'au făcut Români în 1865 fu bun și moțiunea făcută în dietă de Marele Andreiu, de bună samă, nu a fost numai de drag dōmne! făcută. Ceea ce s'a fost început trebuia numai să se continue.

Români, în majoritatea lor, în loc de a lega drepturile acuirate de cauza lor națională, au legat cauza lor națională și împreună cu acēsta și drepturile lor acuirate, de sisteme per-dute și s'au retras dela terenul de pe care le au putut apăra, lăsând, cum șice poetul, să „mērgă după mantauă și ducele.”

Astăzi după 9 ani de zile dificultățile sau grămădit la înalțimea unui munte. Români dacă voiesc ca sōrtea lor să nu fie îngropată pentru totdeauna cu sistema lui Schmerling, trebuie să asude de 10 ori mai mult ca dacă nu ar fi intrerupt firul luptei constituțiunale. Însă dacă este adevēr în proverbiul că „leneșului este dat să alerge”, noi nu găsim nimica mai cōnsult, decât de a ne apuca de lucru, care, din ce era greu din firea lui, prin procederea greșită ni-l'am îngreunat însutit și înmiit.

Cu apucarea de lucru ajungem trei virtuți națiunale: 1) de și încet, dară ne apropiem de dorințele nōstre; 2) ne deprindem și întărim puterile nōstre politice și 3) ferim poporul nostru de corupțiunea politică.

Programa conferinței electorale române din Sibiu.

1. Președintele clubului membrilor români ai reprezentanței municipiului Sibiu, ca convocatoriu al conferinței electorale, deschide conferința arătând scopul convocării.

2. Alegătorii întruniți se constituie în Conferința partidei națiunale române alegându-și ad hoc un președinte, un vice-președinte și doi notari.

3. Desbaterile se conduc de cătră presidiu conform usului parlamentar.

4. Presidiul pune mai întâiu în discuțiune cestiunea: care se fie ținu-

Ca și când s'ar fi înhămat cinci cai la o trăsură, trei dinainte doi îndărăt, care trăgând în două părți contrare, rup hamurile și sfărâmă trăsura. Cu toate acestea, noi nu ne-am descurajat; decizi de a arēta bunăvoință din parte-ne, și respectul nostru cătră actul oficial al Europei, am cercat a simplifica resōrele mașinei guvernamentale spre a o pune în stare de a funcționa mai ușor. Ne-am răzimat dar pe o mactimă a codului politic ce declară că tot ce nu-i oprit este permis, și vēdind că Convenția nu ne o-presce de a alege acelaș Domn în ambele Principate, am înlesnit aplicarea ei prin reducerea numărului Puterilor constituțiunale a noului nostru regim. În loc de cinci, precum am avut onorul a vi le enumēra, domnule ministru, le-am redus la patru; adică în loc de cinci cai reu înhămați am lăsat numai patru, destinați a trage cu toții înainte spre a urni carul statului. Carul e greu într' adevēr, calea e nebătută, plină de pedici, caii nu sânt încă bine deprinși, dar însfirșit, cu chipul acesta, nu suntem amenin-

țați a sta locului; cu chipul acesta procedăm măcar cât de încet la aplicarea stipulațiilor Convenției, și probăm respectul nostru pentru voința marilor Puteri.

Lord Malmersbury stătu puțin a gândi apoi șise:

„Se pōte ca Convenția să aibă ore-care defecte, căci nu e lucru ușor de a face legiuiri pentru țeri depărtate, însă trebuie să credeți că intențiile Puterilor au fost toate în favorul d-vōstre.

Noi o credem, Mylord: deaceea am acceptat noua legiuire fără a da semne de vre-o nemulțămire, însă e cu drept ca și Puterile să ne creadă.

După acēsta, conversația se întinse asupra vērstei și caracterului Colonelului Cuza, precum și asupra nemulțămirii ce ar fi produs în Principate suirea sa la Domniei, după cuprinsul raporturilor făcute de partizanii separatismului, Turci, Greci și Austriaci. Încredințai pe d-nul Ministru că cea mai mare liniște domnesce în țară, că entuziasmul locuitorilor Români e nemărginit, și că de la 5—

ta alegătorilor Români față de alegerele deputaților la dieta Ungariei pentru periodul procsim? —

5. Conferința esmite din sinul seu o comisiune de 9 membri cu însărcinarea, ca dēnsa să prezente în ședința procsimă opiniunea sa motivată asupra țenutei, ce va afla cu cale a recomānda alegătorilor români.

6. Operatul comisiunei se dă de cătră presidiu în deliberarea conferinței.

7. Conferința va îngriji înainte de a se desface, ca să se alegă un comitet electoral esecutiv în Sibiu cu misiunea, de a îndeplini conclusele conferinței și de a se pune spre acest scop în comunicațiune cu colegiile electorali din țēră, și totodată a se îngriji, ca să ajungă la cunoștința publică temeiurile, care le-a avut conferința la aducerea concluserilor sale.

8. Procesul verbal se verifică numai de cât în conferință.

Sibiu 7/19 Iuliu 1878.

N. Popca m. p.
președinte.

V. Petri m. p.
secretariu.

Alianța defensivă englezo-turcescă.

Parlamenului englez i s'a comunicat următoarea corespondență:

I!

Marchisul de Salisbury d-lui Layard.
Foreign-Office, 30 Maiu 1878.

Domnule!

Progresul negoțierilor confidențiale îngagate de cât-va timp între guvernul M. S. și guvernul Rusiei ne face să prevedem că articolele tractatului de San Stefano care privesc Turcia europeană vor fi modificate într'un mod pentru ca să fie pus în armonie cu interesele celorlalte puteri europene și mai cu samă cu interesele Engliterei.

Totuși, nu se vēd deschidându-se aceleși perspective pentru partea tractatului care privesc Turcia asiatică. E destul de vedit că, întru cât privesc Batumul și fortărețele situate spre mēda-nōpte de Arax, guvernul rusesc nu e dispus a sacrifica stipulațiunile la care Pōrta a consimțit în urma evenimentelor militare, Guvernul M. S. a fost silit prin urmare a lua în considerare efectul ce aceste regulări, dacă n'ar fi anulata sau contrabalante, ar avē asupra viitorului provinciilor asiatiche ale Turciei și a cupra intereselor Engliterei, care sânt strîns lagate cu condițiunea acestor provincii.

E cu neputință guvernului M. S. de a privi aceste schimbări cu nepăsare. Turcia asiatică cuprinde poporațiuni de mai multe rase și de confesiuni diferite, fără capacitățile ce trebuiesc spre a se guverna de sine, și fără aspirațiuni la independință, dar care datoresc cu totul numai administrațiunii Statului liniscea și buna stare politică ce ele pot spera.

Cu toate acestea, guvernul dinastiei otomane este guvernul unui cuceritoriu, vechiu e adevēr, dar tot străin; ele se întemeiază mai mult pe realitatea puterii decât pe simpatiele ce se nasc din comunitatea de origină națională. După învingerea armatelor turcesci, încercăturile bine cunoscute ale guvernului vor face să se nască o credința generală în decadența lui și în așteptarea unor viitoare schimbări politice, simțiminte mai vătămătoare în Oriente pentru stabilitatea unui guvern decât chiar nemulțămirea. Dacă poporațiunile din Siria, din Asia mică, din Mesopotamia vor vedē că Pōrta numai are altă garanță de esistență de cât propria sa putere, și fiind că acele din urmă evenimente nu dat pe față fragilitatea acestui sprijin, ele vor începe a crede în apropiata cădere a domniei otomane și ași întōrca privirile cătră urmașii Turcilor.

Chiar de ar fi sigur că Batumul, Ardahanul și Carsul nu vor deveni în mâinile Rușilor o basă de operațiuni pentru a pune în campanie emisari intriganți, pe care la timp îi vor urma armate de invasiune, singura anesare a acestor puternice cetăți la Rusia va esercita o puternică influință, care va atinge domeniul asiatic al Porții. Ca măr-turie despre o slabă apărare și despre o fericită agresiune, anesarea acēsta va fi privită de poporațiunile asiatiche ca un semn înainte mergătoriu al unor evenimente destinate de a modifica cursul istoriei politice într'un viitor imediat, și, prin acțiunea combinată a temerei și a speranței, va stimula pe de o parte devotamentul cătră puterea al căruia sōre pare a rēsări și pe de alta părăsirea aceluia care se va crede că e spre apus.

E peste puțința guvernului M. S. de a primi, fără să și dea silințe de a le înlătura, urmările ce ar produce o astfel de stare a simțimintelor poporare în nisce provincii a căror condițiune politică este strîns legată cu interesele orientale ale Marei Britanii. Guvernul M. S. nu și propune a atinge acest obiect luând mesuri militare în scopul de a pune din nou districtele cucerite sub puterea Porții. O astfel de întreprindere ar fi grea și costătoare, ar implica mari calamități; n'ar fi eficace din punctul de vedere al scopului ce urmărește guvernul M. S. afară de cazul când ar fi întărită în urmă prin precauțiuni care pot fi luate într'un mod aproape tot atât de satisfăcătoriu, fără a înfrunta nefericirile unui rebel preliminar.

Singura măsură ce pōte da o solidă garanță pentru stabilitatea puterii otomane în Turcia asiatică, și care ar fi tot atât de ninerită de a se lua după luarea teritoriilor anesate de cătră Ruși cum este și acum este o îndatorire luată de o putere destul de puternică pentru a oprimi cu puterea armelor ori ce nouă atingere a Rusiei de teritoriul turcesc din Asia. Un astfel de îngajamint, dacă va fi dat într'un mod categoric și fără rezervă, ar preîntēpina eventualitatea (the occurrence of the contingency) ce l'ar pune în acțiune, și în acelaș timp ar

24 Ianuarie Principatele, departe de a fi în doliu, sânt în sērbătoare și aștēptă cu totă increderea de la dreptatea Puterilor mari recunoscerea actului patriotic ce au desevisit.

La aceste cuvinte Lordul se sculă, se uită la mine cu o ecpresie de figură mult mai blândă, și șise:

— D-nule A... sânt foarte mulțămīt de vizita d-vōstre și de informările ce mi-ați dat asupra evenimentelor din țēră d-vōsre. Engliterea e patria libertății și prin urmare ea nu are nici un interes de a se impotrivi la desvoltarea fericirii și a libertății altor nații. Dacă este adevēr, precum m'ați încredințat, că aspirațiile Românilor nu sânt contrare intereselor Imperiului Otoman, că ei vor să păstreze legăturile lor cu Curtea Suzerană, că gândul lor e de a respecta Convenția și de a se ocupa, ca omeni înțelepți și practici, de îmbunătățirea instituțiilor din lăuntru, ve declar cu lealitate că Guvernul Maies-tății Sale vē va da cele mai vii probe de a sa stimă și bunăvoință. El va arăta chiar în viitōrele Conferințe cele

mai favorabile dispoziții în chestia algerii Prințului Cuza.

— Ve mulțănesc, Mylord, în numele compatrioților mei, respunsei închinându-me, și adaog mulțămirile mele personale pentru bunătatea cu care m'ați ascultat, și mai cu samă pentru grațiositatea cu care ați dat chiar acum titlul de Prinț colonelului Cuza.

Escelența Sa zimbî și-mi dete mâna, replicând:

„De astăzi nu-i voiu mai da alt titlu.”

Eșind din cabinetul lordului, bucuria mea era atât de sburdalnică încât puțin au lipsit ca să-mi uit grațiositatea rolului meu de sol, și ca să incepa a cânta în gura mare: *God save the Queen!* Am alergat numai într'un suflet la otel, am raportat Înălțimii Sale rezultatul conferinței mele cu Ministrul Reginei Victoria, și adouă și am plecat la Paris ca să raportez Imperatului rezultatul fericit al misiei mele în Engliterea.

V. Alecsandri.

inspira poporașionilor din provinciile asiatice încrederea trebuincioasă în durată puterii turcesci în Asia.

Sunt totuși două condițiuni la care Pôrta ar trebui să subscrie mai înainte de a da Engliterii o astfel de profesiune.

Guvernul M. S. a făcut cunoscut Porții, timpul conferinței dela Constantinopole, că nu era dispus de a consăni abuzurile și apăsarea; ar trebui dar, înainte de a subsemna o învoielă ôre-care pentru apărarea teritoriilor asiatice ale Porții în unele cazuri, ca Pôrta să asigureze într'un mod formal despre intențiunea sa de a introduce reformele necesare în administrațiunea supușilor sei creștini, și alții, care sunt în acele țeri. Nu e de dorit ca să cerem mai mult de cât un îngăgiament conceput în termeni generali, căci măsurile speciale ce cată a se lua nu vor pute fi definite de cât după o anchetă mai exactă și după o deliberare mai aprofundată decât aceea ce ar fi cu putință în acest moment.

Nu e cu neputință ca o alegere atentivă a persoanelor cărora se va încredința puterea în aceste ținuturi, și lealitatea se va pune întru a le susține să contribuiască chiar mai mult decât învoiașionile legislative pentru a îmbunătăți condițiunea poporului; dar declarațiunea ce cerem și care va da Engliterii dreptul de a stăruî pentru ca aceste chestiuni să fie regulate într'un mod satisfăcătoriu va trebui să între ca o parte neapărată în totă convențiunea la care va pute consimți guvernul M. S. Pe de altă parte, pentru ca guvernul M. S. să fie în pozițiune de a executa într'un mod util îngăgiamentele sale va trebui să ocupe o pozițiune în vecinătatea cōstei Asiei mici și a Siriei. Apropierea oficerilor britanici, și, de va fi trebuință, a trupelor britanice, va fi garanția cea mai secură a înlesnirii cu care se vor gută îndeplini tōte clausele acestei regulări. Insula Cipru pare a fi în tōte privințele, cel mai bun punct pentru acest scop. Guvernul M. S. nu dorește a invita pe Sultan să înstrăineze o parte din teritoriul și din suveranitatea sa, sau să sleiască unul din isvōrele de venit, care alimentează acum teritoriul seu. El va propune dar că teritoriul insulei să continue de a face parte din imperiul otoman, pe când M. S. britanică va avē dreptul de a o ocupa și de a o administra, și ca escedintele veniturilor asupra cheltuielilor, ori care ar pute fi să se plătescă anual tesaurului otoman de cătră guvernul britanic.

Fiind că această propunere se datorește cu totul anesărilor la Rusia a unor teritirie din Turcia asiatică și urmărilor ce e temere de a eși din ele, trebuie să fie înțeles că, dacă va înceta cauza pericolului, învoiala preventivă va înceta în același timp. Dacă guvernul rusesc va restitui vre o dată Porții teritoriul ce a câștigat în Asia în urma celui de pe urmă rebel, stipulațiunile învoiei propuse nu vor mai avē efect, și insula va fi imediat deșertată.

Rog dar pe E. V. să propuie Porții convențiune următoare, și ve acord depline puteri pentru a o încheia în numele reginei și al guvernului M. S.:

II.

Convențiune de alianță defensivă între Englitera și Turcia.

M. S. regina regatului-unit al Mării Britanii și Irlandei, împărătesa Indiilor, și M. S. I. Sultanul, fiind amândoi animați de sincera dorință de a întinde și de a întări relașiunile de amicitie care din fericire există între ambele imperii, au otărit a încheia o convențiune de alianță defensivă în scopul de a asigura pentru viitoriu teritoriile din Asia ale M. S. I. Sultanul.

MM. LL. au ales și numit prin urmare ca plenipotențiar pentru scopul acesta:

M. S. regina regatului unit al Mării Britanii și Irlandei, împărătesa Indiilor, pe prea onor. Austin Henry Layard, ambasador estra-ordinar și ministru plenipotențiar al M. S. pe lângă sublima Pôrta;

și M. S. I. Sultanul, pe Ex. S. Safvet-pașă, ministru al atacerilor străine al M. S. I.; Care, după ce au schimbat deplinelor puteri găsite în bună și convenită formă, au otărit articolele următoare:

Art. 1. — Că, în cazul când Batumul, Ardahanul, Karsul, sēu vre-una din aceste cetăți va fi reținută de Rusia, și dacă Rusia va face când-va vre-o încercare de a lua vre-o altă parte din pământurile M. S. I. Sultanului în Asia, fisate prin tratatul definitiv de pace, Englitera se îngăiază a se unii cu M. S. I. Sultanul pentru apărarea pământurilor în chestiune, prin puterea armelor.

În schimb, M. S. I. Sultanul promite Engliterii de a introduce reformele trebuincioase (care se vor stabili mai pe urmă între ambele puteri) privitoare la buna administrare și la ocrotirea supușilor creștini și alții ai sublimei Porți, care locuiesc pământurile despre care e vorba; și ca să puie pe Englitera în stare de-a asigura mijlōcele trebuincioase pentru executarea îngăgiamentului seu, M. S. S. Sultanul consimte de a desemna insula Cipru, pentru a fi ocupată și administrată de dēnsa.

Art. 2. — Convențiunea de față va fi ratificată și schimbarea ratificărilor se va face în timpul de o lună, dar, dacă se va pute, și mai curînd.

Pentru deplinul creșmēt al acestora, plenipotențiarilor din ambele părți au subsemnat convențiunea de față, punânduși sigilele lor.

Făcut la Constantinopole, la 4 Iunie 1878.

A. H. Layard, Safvet.
(Va urma).

Varietăți.

* (Convocare). Conform § 23 din statutele Reuniunii învățătorilor români gr. or. din diecesa Caransebeșului, subsemnatul presidiu al acestei Reuniuni află de lipsă a convoca a III-a ședință de comitet pe ziua de 18 Iuliu (30 August) a. c. aici la Bocșamontană, în scōla gr. or. la 11 ôre dimineța.

Deci toți M. on. Domni funcționari membrii de comitet precum și președinții despărțemintelor prin această sunt cu tōtă stima cuviincioasă invitați a participa la această ședință la tēmpul determinat și încă cu atât mai vōrtos, cu cât la această ședință se va pertracta și lua dispoșiunile necesare și se va staveri programa pentru adunarea generală, ce ne stă înainte. — La acest loc de nou se observă, că după înțelesul deciziunei comitetului din 18/30 Septembrie 1877 Nr. 4 prot. fiecare din cei convocați, va binevoi a notifica subsemnatului presidiu părțiciparea, ori la cas de împedecare nepărțiciparea la ședința convocată.

Bocșamontană în 20 Iunie (2 Iuliu). 1878.

Ioane Marcu, Stefan Antonescu,
notariu. preș. reun.

* (Scōla de agricultură de la Mediaș). În acest institut vor avē loc esamenele în 29 și 30 I. c. st. n.

* (Pesta bovină în Șelimbër). S'au bolnăvit în 18 I. c. 3 capete, murit 2. Statul efectiv al celor bolnave este 22 capete.

* Până la 12 I. c., spune „Budapesti Kōzlōny“, au murit și s'au ucis în comuna Șelimber 335 de capete.

* (Din străinătate) Societatea academică sērbă din Belgrad a ales pe d. B. P. Hasdēu de membru onorariu, după propunerea celebrului jurist croat V. Bogisich și a filologului Stoian Novakovici, fost ministru al instrucșiunii publice.

* (Desarmare). „Monitoriul“ din Bucuresci publică decretul domnesc, după care toți rezerviștii contingentul anului 1870 și 1871 se vor libera din serviciu pe ziua de 1 Iulie a. c.

* (Starea sănătății împēratului Wilhelm). Cei trei medici ai împēratului Germaniei publică un

buletin mai lung prin care arată că însănătoșarea împēratului merge așa de încet din cauza însemnatei pierderi de sânge, a sdruncinării morale, a lipsei de poftă de mâncare, a numărōselor rāni durerōse și a virstei sēle înaintate.

Starea generală a sănătății ar fi multămitōre într'atâta că organele esențiale ale corpului sânt neîntrerupte în acșiunea lor, cu tōte că puterile sale n'au câștigat încă gradul dorit. Facultatea āmbletului ar fi de o durată relativă fōrte mică cu tōte că a putut să suie, și să cobōre câte-va trepte; rānile de și sânt tōte vindicate, totuși brațele și mânilor nu sânt încă în stare a îndeplini numărōsele lor funcțiuni. Luarea nutrimentului nu se pōte face decăt cu ajutoriu străin. Se pōte înse spera că, într'un timp mai îndelungat de esercițiu activ și pasiv, precum și prin alte mēsuri necesare, se vor pute înlătura relele ce mai există.

* (Cismele Escelenței sale). — Acesta e titlul istoriei următoare, povestită de „Montagsblatt“:

Se scie că vagonetele cu paturi, sau cum le dic englezii, Sleeping Car, sânt una din invenșiunile cele mai folositōre publicului călătoriu. Din nenorocire, ele nu se află decăt în prea puțină parte din rețelele continentului. Ele nu apar decăt la Viena. De abia aci așa dar, putū să se urce într'un asemenea vagon acum câte-va zile, un călătoriu cu înfășișarea resboinică. Saltēua mōle, curățenia cērșafurilor îi surideau, și fără să mai facă nici una nici alta, se aruncă pe pat, cum face cineva câte odată acasă la dēnsul, fără să și mai scōtă cismele cu pîteni din picioare.

Servitoriul însărcinat cu acel vagon, nu putū să crezā ochilor și rămase înmărmurit. El era însărcinat cu întretinerea paturilor în bună stare, și vedea deja în imaginașiunea lui, crudele rāni ce vor face pîtenii cērșafurilor. Luându-și inima în dinți, se hotări să scōle pe călătoriu ce dormia bute, și îi dīse: „Me ierțați, nu este permis“... Personagiul deșteptat din dulcēta întâiului somn, se scōlă și țintindu-și ochii spre preazelosul servitoriu: — „Scii tu cine sânt eu? Sânt Bozo-Petrovici, președintele senatului muntenegrean, și me duc la congres.“ Împetrit de această revelație, dar venindu-și apoi în simțiri, servitoriul rēspunse cu tonul cel mai serios din lume: — „Am onōre, monseniore, a ve spune, că n'ați cauzat nici un rēu, dar există în Prusia o lege, după care nimeni nu e permis să se tolănescă în pat cu cismele în picioare; și fiind că în Prusia, sciiți d-v., legile sânt fōrte riguros executate, am pute fi arestați la graniță și să întâmpinăm astfel neajunsuri și întârzieri; de aceea, am creșut că...“ — Dacă este așa, rēspunse ilustrul călătoriu, e alt-ceva; scōte-mi cismele, căci trebuie să sosesc negreșit pentru deschiderea congresului.“ Și trecū granița Prusiei în papuci.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografie daco-română.

(Urmare).

La pag. 155. „Pentru sunurile române, cărora le corespunde o literă latină, întrebuișăm această literă.“

Regula e bună. Dar dacă sunurilor române corespunde o literă latină, — această numai din etimologie o cunōsem; în urmare dacă căutăm litera latină, căutăm etimologia. Însă Dl. T. M. a dīs'o apriat, că face ortografie fără respect la etimologie, — deci iară singur își restōrnă regula;

căci sonului român *dl*, corespunde litera latină *d*, p. e. *audis*, — și totuși nu întrebuișăm această literă, ci pe *z*, care are altă chiasmă în limba noastră, precum am și arētat.

Apoi continuă p. 155. Greutatea scrierii nōstre astfelu mărginită, se află numai în privința neajunsului literelor latine. Numai aci se nasc întrebările ce mi-am propus de a deslega: „cari sunuri trebuiesc însemnate prin litere, și prin ce feliu de litere?“

Întrebarea ce vrē să o deslege, e reu formulată, — de aci respunsul a devenit reu.

Nu pōte fi întrebarea: Cari sunuri? pentru că prin „cari“ unele sunuri se aleg, ca să fie grige de ele, altele se lasă în mila domnului.

Întrebarea trebuie pusă: Sunurile române, cum trebuiesc însemnate prin litere? pentru că o gramatică, și o ortografie, trebuie să se îngrigescă de tōte sunurile limbei.

Deci Dl. T. M. esclude prin întrebarea sa, sunuri din limbă, și cumcă esclude se vede din regula sa dela pag. 171 unde dīce: Litere numai pentru atare sunuri, câte sânt neapērat trebuincioase, spre deosebirea înțelesului radical, și al formelor flecșiunare.“

Se vede apriat, că nu pentru tōte sunurile gramaticale ci numai pentru *u* și *y* s'a îngrigit, pentru că și nu de *dl* carele în înțelesul radical e *d*, în formele flecșiunare e *dl*, — și *z* nu corespunde nici literei latine, nici rădăcinei, nici flecșiunii. Apoi pentru ce e esilat și pe: „*z*“? Din aceste se vede că plecările Dl. T. M. sânt chiar și după regulele sale, rētăcite.

Apoi la pag. 172 continuă: „cari din sunurile române, cărora nu le corespunde o literă latină, trebuiesc exprimate, descoperindu-li-se o nouă însemnare?“

Întrebarea e de natura acelei prime. Indată ce există sunurile române firesce gramaticale, acele tōte trebuiesc exprimate. — Refugiul cu care alērgă aci a numi sunurile de logice, sau de produse brute a le gătēlului sau precum de altă dată son important și neimportant ce nu sânt termeni gramaticali nici pentru alte limbe scrise, — îl duce în labirint, atunci când în cele din urmă rămâne numai la scōtarea lui *z* din limbă, — și la înlocuirea *di=d* derivat prin *z*, mai ales când de *s* și *t* s'a îngrigit pentru formele flecșiunare, cari sânt identice cu a lui *d*. — Deci din premise mance, sau false, numai astfelu de rezultate se produc.

După întrebarea: Cari sunuri trebuiesc însemnate prin litere și prin ce feliu de litere? răspunde (p. 155). „Fonetismul ca regulă mecanică nu ni dă nici o lămurire asupra acestor puncturi: și apoi ca să ajungă la litere începe cu hieroglifile etc.“

Fonetismul otăresce și mărginesc sunurile gramaticale într'o limbă, — dar un son asemene în cinci limbe, de naturi deosebite, pōte fi scris în cinci felurite litere sau cinci alte semne felurite; fonetismul regulază sunurile, și alfabetul, anume, după principiul fonetic regulază literele după sunuri, deci și în ortografia etimologică, fonetismul are stăpânirea sa proprie.

Dar Dl. T. M. la pag. 18 dīce: „Fonetismul nu este un principiu fundamental al scrierii, ci este o regulă secundară, supusă adevăratului principiu intelectual.“

Se vede a fi pre înalt cugetat. Deci fonetismul ca regulă secundară, e supus principiului intelectual. — Fonetismul fiind în unele ortografii mai mult băgat în samă, p. e. nemțescă, magiară, rusescă etc., în altele mai puțin p. e. franceză, engleză, aci e supus principiului etimologic, și nici pōte fi altui principiu supus, — pentru că D. T. M. resturnând și sistemul etimologic și cel fonetic pentru limba

nóstră (fresce în închipuire,) nu pôte restaura un principiu nou, cel intelectual, care nu există pentru alte limbi gramaticale și ortografii.

Pentru limba noastră, precum am adus adeseori mai multe motive, sistemul etimologic e corespunzător, și caracteristic, sau să dic „sistemul etimologic e principiul fundamental, și fonetismul e supus sistemului, principiului etimologic.

O ortografie numai după principiul intelectual, însemnă o ortografie făcută fără băgarea de samă a etimologiei, și a fonetice, numai după intelectualitatea și caprițiul unui autor, și pe acest teren stă Dl. T. M. față de x și z, și atunci, când etimologia și fonetismul — ce sunt părțile elementare și gramaticale a ortografiei tuturor poporilor, — le supune unei sisteme nerecunoscute pe terenul limbilor; până ce Dl. T. M. în sensul strins e fonetist, și principiul seu intelectual a stricat din cele existente, și nu a creat.

Noi avem detorință ca să cercăm punctul de legătură între etimologism și fonetism, — adevă până unde trebuie să sufere etimologia veche, față de limba de azi, și anume care e etimologia limbei prezente, — și până unde trebuie să sufere fonetismul față de etimologia cuvintelor de azi, — a regulilor și sonurilor gramaticale?

Dacă cumva pôte fi vorbă de principiul intelectual, sau de logică, apoi acele au aplicarea lor, numai întru aflarea legăturii între etimologism și fonetism, — dar nu a da cu piciorul și în unul și altul, și a l face independente, — și astfel și fără base.

Hic Rhodus, hic salta!

(Va urma.)

Bursa de Viena

din 19 Iulie n. 1878.

Acțiuni de bancă	831	—
Acțiuni de credit	259	50
London	115	60
Metalicele 5%	64	75
Împrumutul naț. 5% (argint)	66	60
Împrumutul de stat din 1860	114	—
Argint	101	—
Galbin	5	49
Napoleon d'aur (poli)	9	27 1/2
Valuta nouă imperială germană	57	15

Economic.

(Recolta în anul de față). *Arad*, 15 Iulie n. Secerișul s'a isprăvit aproape cu totul. Grâul ce a ramas fără teciune satisface așteptărilor, trăgând până la 80 chilog. În deobște recolta grâului va fi multămitore. Aceeași se pôte dice despre seacă în privința cantității ca și a calității. Recolta orzului este mijlocie. Calitatea este bună. Cucuruzul a înaintat bine în urma ploilor premergătoare, nu însă cum ar fi de dorit. Tăbăcucul mai lasă multe de dorit, deși ploile i-au ajutat. Viile și prunele îndreptătesc la cele mai mari speranțe. Stejararii au fost despoiați de omide și astfel n'a ramas ghinde decât ici coala pe sub munți la adăpost. Jir încă nu va fi mult.

Satu-mare, 15 Iulie n. Durere, timpul nu s'a îndreptat nici acum. În fie-care și ne treșim cu câte un povoiu, care căsunază multe neajunsuri. Secerișul grâului abia început, a trebuit suspendat din cauza ploilor. Este speranță, că recolta va fi mijlocie, deși teciunele a stricat preste 20%. Firesce că dând timpul spre bine, multe s'ar mai puté repara.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 21 Iulie imobil. lui Samuil Orendi și a rămasului soției sale în Mediaș (jud. cerc.); în 3 Aug. imobil. dnei Ioan Arcosi în Cluj (tribunal); în 5 Aug. imobil. lui Ioan Biscovan în Buda (jud. cerc. Bistrița); în 9 Aug. și 9 Sept. imobil. contelui Francisc Bethlen în Călvășer; în 31 Aug. și 2 Oct. imobil. lui Frideric Jikeli în Mediaș (jud. cerc.); în 22 Iulie imobil. lui Geza Donovak în

Baia-Mare (jud. cerc.); în 1 Aug. imobil. lui Carol și Sofiei Philip în Sibiu (tribunal); în 12 Aug. și 12 Sept. imobil. dnei Dominic Dragoman și soții în Gherla (jud. cerc.); în 22 Iulie și 22 Aug. imobil. Magdalenei Hlatky în Făget (ofic. comunal); în 31 Aug. și 30 Sept. imobil. lui Ioan Mollnar în Becicherecul-mare (ofic. cârț. fund.). —

Nr 114 — 1878.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de capelan în Blăjeni (Valea-sat) lângă neputinciosul paroch Ioan Ciocan (deorece la cel întâiu concurs nu s'au însinuat nimenea) să escrie de nou prin această concurs până la prima August a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele unei parochii de cl. III.

Doritorii de a căpeta acest post să-și așternă rugărilor lor, instruite conform statutului organic la subsemnatul până la terminul sus prefipt.

Brad (Hunyad megye) 1 Iuliu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

1—3 Nicolau Mihelțan m. p.,
prot gr. or. a Zarandului.

Nr. 93.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul și bătrânul paroch, din parochia de clasa a II. Sécătura, în protopresbiteratul Zlatna superiôră, se deschide concurs până la 6 August 1878.

Emolumentele sunt, jumătate din toate venitele unei parochii bine regulate, de clasa a II.

Concurenții au de a-și subșterne petițiunile subșcrisului, instruite conform statutului organic, și dispozițiilor sin. arch. din 1873 până la terminul mai sus indicat.

Abrud, în 30 Iunie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial din Sécătura.

1—3 Ioan Gall m. p.,
protopresbiter gr. or.
ca administrator.

Nr. 57 — 1878.

CONCURS.

În urma înaltei ordinațiuni a preamăritului consistoriu archidieceșan dto. 21 Aprile a. c. Nr. 1084 B. se publică concurs pentru parochia gr. or. de clasa a III-a din Cicuziu în protopresbiteratul tractului Turdei inferiøre, comitatul Turda-Arieș — cu terminul până la 1 August a. c.

Emolumentele sunt:

De la 30 fumuri câte una ferdelă bucate cu grăunț și câte o și de lucru, — stola epitrafilului usuată.

Doritorii cari voiesc a ocupa această stațiune au a-și așterne suplicele lor, conform legii instruite la subșcrisul, până la terminul sus amintit.

Agêrbiciu, 30 Iunie. 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

1—3 Simeon Pop Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 1912 — 1878.

CONCURS.

Spre ocuparea notariatelor cercuali din comunele Sesciori, Sebeșel și Cacova, cu locuința în Sesciori; apoi din comunele Șugag, Capolna și Lazu cu locuința în Lazu se escrie concursul până în 31 Iuliu a. c.

Fie-care dintre aceste notariate este dotat cu o lăfă anuală de 400 fl. v. a. locuința liberă și deputat de lemne.

Competenții la aceste notariate au a-și așterne până în ziua numită

documentele lor de calificațiune, atestat despre ocupațiunea de până acum asemenea despre cunoscința limbei statului și cel puțin încă a limbei române.

Sebeș, în 15 Iuliu 1878.

1—3 Oficiul pretoriale.

Nr. 108.

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa a III a Retistorf în protopresbiteratul Paloșului, se escrie concurs cu terminul până în 1 August a. c. st. v.

Dotățiunea acestei stațiuni:

1. Folosirea casei parochiali cu supra-edificiile necesare.

2. Porțiunea canonică de 4 jugere 159°; de fie-care familie 1/2 ferdelă (11 1/2 litre) bucate în grăunțe, dela veduvi și veduve în jumătate parte, accidențiile stolare usuatela 190 familii; acestea toate computeate la olaltă dau suma de 460 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie își vor adresa cererile instruite conform prescrișelor stat. org. și dispușețiunilor sinodali din 1873 — subsemnatului oficiu, până la terminul sus arătat.

Paloș, 22 Iunie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

1—3 Teofil Gheaja m/p.,
adm. prot.

Nr. 87.

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de învățătoriu primariu în comuna gr. or. din Bod, protopresbiteratul al II al Brașovului, se deschide prin această concurs până la 30 Iuliu a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele anuali sânt:

1. În bani gata din casa alodială 178 fl. 50
2. Didactru de la fie-care elev de la 6—15 ani circa 20 fl. —
3. Pămînturi 3 jugero parte arătură, parte finaț, aduce pe an circa 20 fl. —
4. Dreptul de a pășuni 4 boi în stavă, care încă pôte să aducă 60 fl. —
5. Strat de vîrză 2 fl. —

Suma: 380 fl. 50.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne subșcrisului petițiunile instruite în sensul statutului organic.

Brașov, în 20 Iunie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

2—3 Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 102.

CONCURS.

Devenind vacanta parochia de clasa III. Buzd, tractul Mediașului, — în

urma înaltei ordinațiuni consistoriale din 6 Aprile a. c. Nr. 894 prin această se escrie concurs.

Cu această parochie sânt împreunate următoarele emolumente:

1. casa parochială cu toate edificiile economice aparținătoare;
2. 8 jugere 1120° pămînt arătoriu;
3. 2 jugere 1130° fînaț;
4. de la 61 fumuri câte 2 decalitre cucuruz sfărmit, dintre cari 32 decalitre sânt cantoresci;
5. de la 61 fumuri câte o și de lucru;
6. de la 24 fumuri neorustici câte 2 și de lucru;
7. Stola așa după cum a fost și până acuma și sau regulat prin sinodul protopresbiterat tractual; care toate laolaltă aduc un venit anual de 350 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sânt avisați a-și așterne concursese lor bine instruite la subșcrisul până în 30 Iuliu a. c. st. v.

Mediaș, în 9 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial:

2—3 Dionisiu Chendi m. p.,
adm. protopesc.

Nr. 9|1878.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățătoriu la scôla normală căpitală gr. or. din Săliște, se escrie prin această concurs cu terminul până la 15 August a. c. st. n.

Sălarul anual pentru acest post este 300 fl. v. a. —

Cei ce doresc a ocupa acest post să-și îndrepte suplicele lor instruite conform statutului organic și legilor școlari, la prea onor. presidiu al comitetului parochial Ioan Macsim jude cerc. reg.

Cei cu calificațiune mai bună și cu cunoscința în cântările bisericesci vor fi preferiți. —

Săliște în 3/15 Iuliu 1878.

2—3 Comitetul parochiale gr. or. din
opidul Săliște. —

Mașine de îmblătît

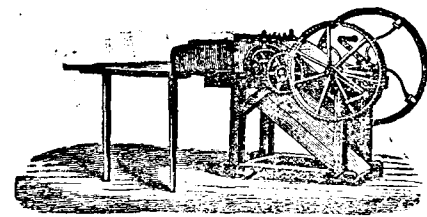
de felurite mărimi și recunoscute de construcțiunile cele mai bune, **ciure de sortat** premiate, în trei mărimi; **côse de cosit grâu** prețiu 3 fl. 50 cr. se află în număr mare în depositul lui

And. Rieger,

fabrică și deposit de mașine și unelte agricole și negoț de marfă de fer.

Sibiu, piața vinului Nr. 5.

[6] 1—3

[5] 8—12

ADAM MERGER,

în Sibiu,

(Kempelgasse Nr. 5, lângă casarmă),

recomandă onorabilului public asortimentul seu bogat în **mașini de îmblătît**, atât pentru a fi mânate prin brațe cât și prin vîrtej pentru 2 și 6 cai sau boi cu și fără mecanism de vînturat, lucrate în fabrica cea mai renumită și cea mai solidă **UMRATH & COMP.** în Praga.

În magazinul meu se află și mașini pentru taiat paie, pentru sdrobot brășii, pentru sortarea neghinei și a mazericeii din bucate (trieri), mașini de cosit grâu etc. etc., — precum și **ciururile** de vînturat și de sortat, fabricate de mine, recunoscute de escelente și premiate la expoșiția agricolă și industrială din Brașov și Seghedin.

Despre soliditatea construcțiunei la mașini se pôte convinge fie-care în persoană.

Se garantază pentru toate mașinele.